

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 38	11 november	1946
Innhold.		Side
Skr. om smittsom hostesyke (parainfluenza) og smittsom nysesyke (rhinitis infectiosa) hos gris		645
» om grensene for Nærbø bygnings- og brannkommune		647
» om vedtekt til bygningslovens § 66 for Hamar		647
» om at bygningslova og brannlova skal gjelda for Steinshamn m. fl. steder i Sandøy		648
Lov om tillegg til § 35, punkt 1 i lov om statskontroll med skips sjødyktighet		648
» om mål og vekt		649
Millombils lov om å lengja frestane etter lov om avbrot av frestar i avsperringstidi		663
Res. om forlengelse av prioritetsfristene for patent-, varemerke- og monsterkrav til fordel for personer i Storbritannia		663
» om do. til fordel for personer i Belgia		664

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

25 oktbr.

Den 17 september 1946 har Landbruksdepartementet, i medhold av § 16 i lov av 14 juli 1894 om foranstaltninger mot smittsomme husdyrsykdommer med tilleggslover, jfr. kongelig resolusjon av 15 desember 1939, bestemt at smittsom hostesyke (parainfluenza) og smittsom nysesyke (rhinitis infectiosa) hos gris heretter skal henføres under bestemmelsene i denne lovs kap. 3 — om mildere smittsomme sykdommer. I medhold av § 15 i den nevnte lov fastsettes det følgende regler for bekjemping av de nevnte grisesykdommer:

§ 1. Når det opptrer tilfelle av smittsom grisehoste (parainfluenza) eller smittsom nysesyke (smittsom rhinit) i en grisebesetning eller det er sannsynlighet for dette, skal eieren eller den som har ansvaret for dyrene snarest mulig tilkalle eller melde fra til veterinær eller melde fra til politiet.

§ 2. Alle dyr i en angrepet grisebesetning er å anse som smittet og må ikke komme i berøring med andre grisebesetninger.

25 oktbr. Fremmede griser som står eller har stått i angrepet besetninger er likeledes å anse som smittet. Det må ikke uten den behandlende veterinærs samtykke innlemmes nye dyr i angrepet besetning.

§ 3. Det er forbudt å føre griser fra angrepet besetning til markeder — herunder handelsfjøs og andre steder hvor det drives handel med sammenbrakte griser, til dyrskuer (utstillinger), til andres oppholdsrom for husdyr, til fellesbeiter av rettslig eller faktisk art eller andre steder hvor det kan skje smitteoverføring.

§ 4. Avlsråne fra smittet besetning må ikke lånes bort eller benyttes til purker fra frisk besetning, og purker fra infisert besetning må ikke føres til råne tilhørende frisk besetning.

§ 5. Det er tillatt fra infisert grisehus (besetning) å selge dyr til slakt når de føres direkte til offentlig godkjent slaktehus eller slakteri uten å komme i kontakt med livgriser. Eier og den som frakter dyrene har da ansvaret for at det umiddelbart etter transporten blir foretatt betryggende desinfeksjon av de benyttede transportmidler. Er det ved midlertidig oppstalling under denne transport benyttet rom hvor livgriser senere kan bli anbrakt, må slike rom straks desinfiseres. Anvisning på hvordan forsvarlig desinfeksjon skal utføres får en ved å henvende seg til distriktsveterinæren eller annen veterinær.

§ 6. Tilsynelatende friske smågriser fra angrepet besetning kan — med den pågjeldende distriktsveterinærs samtykke — selges til folk i nabolaget som har bare denne ene gris eller et par griser for å føres til slakt, men bare på det vilkår at kjøperen forplikter seg til ikke å selge grisen igjen til livdyr eller til innlemmelse i annen grisebesetning. Det må da under transporten iakttas de i § 5 nevnte forsiktighetsregler. Den nye eier må på forhånd gjøres kjent med hvordan forholdet ligger an, at dyret fortsatt er å anse som smittet og må holdes isolert. Etter slaktingen kan vedkommende distriktsveterinær påby desinfeksjon av rommet hvor grisen har stått. Dette påbud plikter vedkommende å etterkomme.

§ 7. Griserøktene og andre som kommer i berøring med infiserte dyr eller besetninger må være forsiktige for ikke å spre smitte. De må ikke uten videre ferdes vekselvis mellom infiserte og ikke infiserte besetninger. Det må utvises nødvendig forsiktighet med infisert arbeidstøy (skotøy, overtrekkstøy m. v.) og det må foretas desinfiserende håndvask etter håndtering av angrepne dyr eller infiserte gjenstander.

§ 8. Når smitten anses utryddet eller opphørt på stedet eller i besetningen, og eventuelt nødvendig desinfeksjon er foretatt, kan vedkommende distriktsveterinær frigi besetningen (stedet).

§ 9. Veterinærdirektøren bemyndiges til å gi nærmere instruks 25 oktbr. og utfyllende bestemmelser om gjennomføring av disse regler og kan dispensere fra reglene.

§ 10. Overtredelse av reglene eller påbud m. v. gitt i medhold av reglene er straffbare, jfr. § 27 i forannevnte lov av 14 juli 1894.

§ 11. Disse regler trer i kraft straks.

Skriv frå Forsyningsdepartementet.

28 oktbr.

I medhald av § 1 i bygningskommunelova frå 22 februar 1924 nr. 1 og § 65, jfr. § 66 i brannlova frå 15 august 1908, fastsett departementet at grensene for Nær b ø by g n i n g s- og b r a n n- k o m m u n e, Rogaland fylke, vert utvida med eit område innafor desse grensene:

Utgangspunktet er på vestre sida av jernbanelina sør for Nær b ø jernbanestasjon 300 meter frå den gamle grensa. Herfrå går grensa i rett line til vasstårn på prestegarden og derifrå til steingard i skiftet mellom Torodd Gudmestad, G. T. Ueland og Lars Bjorland og vidare til steingard i skiftet mellom Tryggheim Ungdomsskule og M. Møller. Grensa følgjer så skiftegarden mellom Tryggheim, Norges Statsbaner og M. Møller til eit punkt 500 meter nord for den gamle grensa. Frå dette punktet går grensa til stovehuset på Bø lærargard og fylgjer så gardsvegen til vegen til Gardborg og vidare vegen til Wohlgefahrnt til steingard i skiftet mellom Wohlgefahrnt, R. R. Bø og Tob. N. Bø, og derifrå i ei line over Øyrshaug til gardsveg ved M. Rongen og følgjer denne til Opstadvegen og vidare i rett line til skiftegarden i myra mellom M. Rongen og Kaius Sirevåg. Deretter følgjer grensa myrkant og grøft til skiftegard mellom Tob. J. Kvía og Simon Motland og følgjer dette skiftet så langt det går og deretter i rett line til utgangspunktet.

Grensene er teikna inn på eit kart som ligg i departementet.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

29 oktbr.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfester departementet vedtak av Hamar bystyre i møte 14 oktober 1946 om vedtekt til by g n i n g s l o v e n s § 66 for Hamar sålydende:

Bygningsrådet kan hvor terrengforholdet eller andre forhold gjøre det ønskelig, tillate at bygningene trekkes lenger inn på tomten enn den regulerte byggelinje viser. Bygningsrådet kan herunder fastsette nye byggelinjer for hele kvartalet eller større områder samtidig.

Under alle tilhøve må den nye byggelinjen ikke komme den regulerte gatelinjen nærmere enn 5 meter.

29 oktbr. Skriv frå Forsyningsdepartementet.

I medhald av § 1 i bygningslova frå 22 februar 1924 og § 65 i brannlova frå 15 august 1908 fastsett departementet i samsvar med vedtak av Sandøy heradstyre i møte 23 august 1946, at dei nemnde lovene skal gjelda for Steinshamn—Harneshaug—Harnes og Ona—Husøy, Sandøy herad, Møre og Romsdal fylke, innafør desse grensene:

Steinshamn—Harneshaug—Harnes.

Det område som ligg nordafor (innafor) ei line som tar til ved sjøen ved Harnesnausta og fylgjer langs sjøvegen til Kroken til ein stein 10 m sør for våningshuset til Kristine Harnes. Herifrå går lina i n.v. 10 m s.v. for våningshuset til Haldor Sæterøy og vidare i same retning 130 m utanom utmarksgjerdet til nedsett merke. Herifrå går lina i austleg retning til utmarksgjerdet mellom Harnes og Harneshaug utmark til nordvesthjørnet av eiegen til brødrene Sæbjørnsen (Vassbassenget) og derifrå langs utmarksgjerdet til sjøen ved Sævikhaugen.

Ona—Husøy.

Dei nemnde lovene gjeld for Ona med unnatak av eiegen til Fyrvesenet og av Husøy det som ligg nordafor og vestafor ei line som går frå Leirvika til botnen av Husøyvågen og derifrå til Bussahamna.

Grensene for Steinshamn—Harnes—Harnesholmen er teikna inn på eit kart som ligg i departementet.

31 oktbr. Lov om tillegg til § 35, punkt 1, i lov om stats-
Nr. 1. kontroll med skips sjødyktighet av 9 juni 1903
med midlertidig endringslov av 21 juli 1916.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 4 oktober 1946
sålydende:

I.

I lov om statskontroll med skips sjødyktighet av 9 juni 1903 med midlertidig endringslov av 21 juli 1916 skal § 35 punkt 1 lyde:
§ 35.

1. Når skip, hjemmehørende i utlandet, innkjøpes av norsk borger eller norsk selskap, skal dette, uansett bestemmelsene i lov om sjøfarten av 20 juli 1893 og i lov om registrering av skip av 4 mai 1901, ikke kunne innføres i det norske skipsregister eller tildeles nasjonalitetsbevis, med mindre det i «Det Norske Veritas» har klassen A 1, hvis det er av tre, 1 A 1, hvis det er av jern (stål), eller tilsvarende klasser i andre av Kongen anerkjente

besiktelsesinstitusjoner. Har skipet sådan klasse for fart i be- 31 oktbr.
grenset farvann, kan det bare innkjøpes for anvendelse i begren- Nr. 1.
set fart.

Derhos må skipet etter besiktelse av tilsynet befinnes å være sjødyktig samt forskriftsmessig innrettet og utrustet, for så vidt angår de under § 36, 3 nevnte deler.

Skip over 20 år gamle må ikke innkjøpes fra utlandet. Departementet kan dog inntil videre på nærmere betingelser som fastsettes i det enkelte tilfelle, dispensere fra aldersgrensebestemmelsen.

II.

Denne lov trer i kraft straks. Fra samme tid oppheves provisorisk anordning av 9 oktober 1942.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på slott 31 oktober 1946.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Lov om mål og vekt.

31 oktbr.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Nr. 2.

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 16 oktober 1946 sålydende:

1. kapitel. Enheter.

§ 1. Grunnlaget for mål og vekt i Norge er meteren og kilogrammet.

Meteren er avstanden mellom endestrekene på den internasjonale meterprototyp ved temperaturen av smeltende is.

Kilogrammet er massen av den internasjonale kilogramprototyp.

§ 2. De norske riksprototyper er for meteren kopi nr. 3 og for kilogrammet kopi nr. 36 av de internasjonale prototyper.

Riksprototypene oppbevares på den måte som Kongen fastsetter.

§ 3. De av meteren avledede enheter og deres forkortede betegnelser er følgende:

a) Lengdemål.

kilometer km = 1000

meter

meter m

desimeter dm = 0,1

31 oktbr.	centimeter	cm	=	0,01	meter
Nr. 2.	millimeter	mm	=	0,001	»
	mikron	μ	=	0,000 001	»

b) Flatemål.

kvadratkilometer	km ²	=	1 000 000	kvadratmeter
hektar	ha	=	10 000	»
dekar	da	=	1 000	»
ar	a	=	100	»
kvadratmeter	m ²			
kvadratdesimeter	dm ²	=	0,01	»
kvadratcentimeter	cm ²	=	0,0001	»
kvadratmillimeter	mm ²	=	0,000 001	»

c) Kubikk mål.

kubikkmeter	m ³			
kubikkdesimeter	dm ³	=	0,001	kubikkmeter
kubikkcentimeter	cm ³	=	0,000 001	»
kubikkmillimeter	mm ³	=	0,000 000 001	»

§ 4. De av kilogrammet avledede enheter og deres forkortede betegnelser er følgende:

a) Masse.

tonn	t	=	1000	kilogram
kilogram	kg	=	1000	gram
hektogram	hg	=	100	»
dekagram	dag	=	10	»
gram	g			
desigram	dg	=	0,1	»
centigram	cg	=	0,01	»
milligram	mg	=	0,001	»

Metrisk karat skal være betegnelsen for en metrisk masse-enhet på 200 milligram, utelukkende bestemt til bruk ved verdiansettelser og ved kjøp og salg av fine perler, diamanter og andre edelstener.

Multipla og desimale deler av den metriske karat skal være tillatt i den utstrekning som praktisk behov tilsier.

Betegnelsen karat skal utelukkende tjene som uttrykk for den ovenfor omhandlede masse-enhet.

b) Hulmål.

Enheten for hulmål er literen. En liter er romfanget av ett kilogram rent, luftfritt vann ved temperaturen for vannets største tetthet og under én atmosfæres trykk.

I alle tilfelle hvor det i handel og vandel ikke kreves større relativ nøyaktighet enn 1/10 000, kan én liter reknes lik én kubikkdesimeter. Nr. 2.

De av literen avledede enheter og deres forkortede betegnelser er følgende:

hektoliter,	hl	=	100	liter
liter,	l			
desiliter,	dl	=	0,1	»
centiliter,	cl	=	0,01	»
milliliter	ml	=	0,001	»

§ 5. Enheten for temperaturmåling er celsiusgraden. Celsiusgraden er hundredelen av avstanden på termometerskalaen mellom to faste punkter, hvorav det ene angir temperaturen for smeltende is (0°) og det annet temperaturen for vannets kokepunkt (100°) under normalt atmosfærisk trykk.

§ 6. Kongen kan fastsette enheter og deres forkortede betegnelser for måling av elektrisitet og andre slags målinger.

2. kapitel. Justerplikt.

§ 7. Ved «måleredskap» forstås i denne lov ethvert redskap som tjener til å bestemme en lengde, en flate, et kubikkmål, et hulmål eller til måling av elektrisitet, samt enn videre termometer, alkoholometer og aræometer for mineraloljer, og ved «vektredskap» ethvert redskap som tjener til å bestemme en masse (vekt).

Kongen kan bestemme at redskaper tjenende til andre slags målinger også skal omfattes av betegnelsen «måleredskap» i denne lov. Ordet «redskap» brukes i denne lov som betegnelse både for måleredskap og for vektredskap.

§ 8. Ved justering forstås i denne lov den forskriftsmessige undersøkelse, prøve og stempeling av måle- og vektredskaper ved der- til beskikkede offentlige tjenestemenn.

Justeringen er enten nyjustering (første gangs justering), omjustering (fornyet justering av allerede justert redskap etter at det har vært underkastet reparasjon) eller revisjon (fornyet justering av allerede justert redskap i andre tilfelle).

§ 9. Ved justering forstås i denne lov:

- Alle måle- og vektredskaper som brukes i handel og vandel,
- febertermometre i alle tilfelle,
- personvekter også når de brukes i syke- eller sunnhetspleie eller ved fødselshjelp på sykehus, sanatorier, fødselsstiftelser eller lignende offentlige eller private anstalter,
- alle måle- og vektredskaper som selges eller holdes til salg, skal være justert og stemplet her i riket, og deres justering må fremdeles være gyldig (jfr. §§ 11, 12, 25, 26, 33 og 39).

31 oktbr. **Vedkommende departement** kan gjøre unntak fra bestemmelsen i Nr. 2. første ledd og kan eventuelt fastsette betingelser for sådant unntak. Ved handel ogandel forstås kjøp og salg, derunder innbefattet foreningers forretninger med sine medlemmer, avgjørelse av offentlige og private avgifter eller andre forpliktelser, utregning av oppgjør og lignende forretninger, hvorefter penger eller pengers verdi erlegges på grunnlag av måling eller veining. Måle- og vektredskaper anses i denne lov dessuten brukt i handel ogandel i alle tilfelle hvor det erlegges særskilt betaling for den ved hjelp av samme utførte måling eller veining.

§ 10. I utsalgssteder som almenheten har adgang til og på varelagre som hører til slike utsalgssteder, i salgshaller, på torg i torgtiden, i veieboder, bergverk, fabrikker, verksteder, meierier, håndverksbedrifter og for øvrig overalt hvor det regelmessig foregår handel eller erlegges avgift eller regnes ut oppgjør etter mål eller vekt — må det, med den begrensning som framgår av annet ledd, ikke finnes andre måle- eller vektredskaper enn slike som har vært underkastet framdeles gyldig justering i samsvar med denne lov. Det samme gjelder tollboder, postkontorer, poståpnerier, jernbanestasjoner og andre godsekspedisjoner for så vidt angår redskaper som brukes eller holdes ferdig til bruk ved de forretninger som forekommer der. I apotek er hulmål med en kapasitet på over 100 ml unntatt.

Regelen i første ledd får ikke anvendelse i de tilfelle hvor det etter de gjeldende bestemmelser ikke kreves at vedkommende redskap skal være justert når det brukes i handel ogandel. Den får heller ikke anvendelse på bedrifter som tilvirker, reparerer eller forhandler måle- og vektredskaper.

Vedkommende departement, eller etter fullmakt fra dette Justerdirektøren, kan dispensere fra regelen i første ledd.

§ 11. Når tidligere justerte måle- og vektredskaper reparerer, er deres tidligere justering ikke lenger gyldig. De skal derfor, for fortsatt å kunne brukes som justerte redskaper, etter tilendebrakt reparasjon undergis omjustering ved justervesenet. Det påhviler så vel eieren eller brukeren som reparatøren plikt til å sørge for dette. Redskaper som skal omjusteres på et justerkammer eller hos reparatøren, må ikke leveres tilbake før omjusteringen er foretatt. Redskaper som skal omjusteres på bruksstedet må ikke tas i bruk før omjustering er rekvisitert i anbefalt brev til distriktets justerkammer.

Til reparasjon henregnes her også enhver behandling som medfører risiko for at redskapet ikke lenger har de egenskaper som fordres for dets justering. I mangel av bevis for det motsatte anses en

reparasjon å foreligge når redskapet av en reparatør har vært fjernet 31 oktbr.
fra det lokale hvor det er oppstilt. Nr. 2.

§ 12. Departementet, eller etter dettes fullmakt Justerdirektøren, kan bestemme at justeringen av visse redskaper eller redskaper av bestemt slags bare skal gjelde for bestemt avgrenset tid. Slike bestemmelser gjelder også redskaper som tidligere er justert.

Redskaper som det er gitt slike bestemmelser for som omhandlet i første ledd, er gjenstand for obligatorisk periodisk revisjon. Reglene i § 25 gjelder tilsvarende.

3. kapitel. Justervesen.

§ 13. Justeringens utførelse henligger under justervesenet. Dette ledes av en direktør — Justerdirektøren — under iakttagelse av denne lov og de forskrifter som er gitt med hjemmel i den.

Justerdirektøren avgjør, for så vidt annet ikke er fastsatt i denne lov, alle spørsmål vedrørende justervesenet av teknisk art, og påser de utferdigede forskrifter overholdt.

Justerdirektørens avgjørelser i henhold til bestemmelser i denne lov kan innankes for vedkommende departement innen en frist av 6 måneder.

§ 14. Justerdirektøren utnevnes av Kongen. Justervesenets øvrige tjenestemenn ansettes av vedkommende departement etter at Justerdirektøren har avgitt innstilling.

§ 15. Det er forbudt justervesenets tjenestemenn, deres ektefeller og hjemmeværende barn å befatte seg med tilvirkning, kjøp eller salg eller, med det unntak som framgår av § 18, med rettelse eller reparasjon av måle- og vektredskaper, eller direkte eller indirekte å være økonomisk interessert i bedrift som driver sådan virksomhet.

Vedkommende departement kan under særlige omstendigheter dispensere fra forbudet i første ledd for så vidt angår rettelser og reparasjoner.

§ 16. Justervesenet skal holdes utstyrt med hovednormaler som med så vidt stor nøyaktighet som mulig er i samsvar med de i § 2 nevnte riksprototyper.

Hovednormalene forarbeides på den måte og av sådant materiale som vedkommende departement bestemmer.

Hovednormalene tjener som grunnlag (utgangspunkt) for justeringen av de øvrige normaler som er nødvendige for justervesenets arbeid. I særlige tilfelle kan Justerdirektøren tillate dem brukt også til andre nøyaktige sammenligninger, men i så fall alltid under direktørens personlige oppsyn og ansvar.

31 oktbr.

§ 17. For så vidt ikke annet er fastsatt i denne lov, utføres de rekvirerte justeringer enten ved de faste justerkamre som er eller blir opprettet på forskjellige steder i riket, eller ved ambulerende justerkamre som måtte bli satt i gang leilighetsvis andre steder for en begrenset tid. Dog kan også Justerdirektøren og etter hans bestemmelse også andre tjenestemenn enn justerkamrenes utføre sådanne justeringer. Bestemmelser om hvilke tjenestemenn skal utføre serierevisjon og ettersyn fastsettes ved instruks som utferdiges av Justerdirektøren. Instruksene må ha departementets godkjenning.

Vedkommende departement treffer bestemmelse om opprettelse og nedleggelse av faste justerkamre og disses distrikter, om anordning av ambulerende justerkamre og om disses virksomhetsområde, som er uavhengig av de faste justerkamres distrikter.

Bestyrer av fast justerkammer er justermester.

§ 18. Justerdirektøren kan tillate at justervesenet etter rekvisisjon:

utfører målinger uten påfølgende stempling,

utfører mindre rettelser og reparasjoner på redskaper,

kontrollerer redskapers lovlige tilstand hva oppstilling og sikringsforanstaltninger angår.

Han fastsetter i så fall den betaling som skal erlegges til justervesenet for disse arbeider.

§ 19. For justervesenets skriftlige uttalelser angående justertechniske spørsmål erlegges det, når de ikke blir avgitt på forlangende av departementet, gebyr hvis størrelse fastsettes av Justerdirektøren for hvert enkelt tilfelle.

§ 20. Tilvirkere, forhandlere og brukere av måle- og vektredskaper plikter etter oppfordring fra Justerdirektøren å meddele ham de opplysninger som han anser for nødvendige for å kunne påse overholdt denne lov og forskrifter utferdiget med hjemmel i den. Inntil de forlangte opplysninger er meddelt, kan etter Justerdirektørens bestemmelse justering nektes for vedkommende tilvirker, forhandler eller bruker av måle- og vektredskaper.

4. kapitel. Justerbarhet.

§ 21. Alle måle- og vektredskaper må, for å være justerbare:

1. være av sådan konstruksjon og styrke at det kan påregnes at de — behandlet med alminnelig forsiktighet — i et rimelig tidsrom vil bevare de egenskaper som de har ved justeringen,
2. ikke være forsynt med bi-innretninger som kan virke skadelig på redskapetets forskriftsmessige bruk.

Enn videre må de bære angivelser i metriske enheter og ikke være utstyrt med andre målebetegnelser eller -inndelinger. Dog kan

vedkommende departement gi tillatelse til justering av redskaper innrettet etter andre enheter enn de metriske eller med betegnelser og inndelinger så vel i metriske som i ikke-metriske enheter til bruk ved visse slags handel, ved handel med visse slags varer eller til visse slags målinger eller veining. 31 oktbr. Nr. 2.

§ 22. Det skal til enhver tid være fastsatt hvilke måle- og vektredskaper skal kunne justeres, hvilke krav disse skal tilfredsstille, derunder de tillatelige feilgrenser (kfr. § 26), samt hvorvidt justering skal kunne finne sted ved alle justerkamre eller kun ved ett enkelt eller enkelte av dem eller kun ved nærmere angitt justertjenestemann. De nærmere bestemmelser herom fastsettes av vedkommende departement eller, etter fullmakt fra dette, av Justerdirektøren. Før andre redskaper eller redskaper av ny eller forandret konstruksjon kan tas med i disse bestemmelser, må redskapene godkjennes dertil etter forutgående anmeldelse og undersøkelse ved justervesenet. De nærmere regler om anmeldelse, undersøkelse og godkjenning og om betaling derfor fastsettes av departementet.

§ 23. De bestemmelser som er nevnt i § 22, kan innenfor de enkelte redskapsgrupper begrense tillatelsen til justering til å gjelde:

- a) bestemte typer eller konstruksjoner i sin alminnelighet eller kun slike fra en nærmere angitt tilvirker,
- b) kun ett enkelt eller et bestemt antall redskaper av en viss slags.

Videre kan de innskrenke adgangen til anvendelse av vedkommende redskaper til visse slags bruk, til viss slags handel, til nærmere angitt bedrift eller bedrifter eller til visse deler av landet.

§ 24. Hvis redskaper ønskes justert som omfattes av de i § 22 nevnte bestemmelser, men som avviker fra de gjeldende forskrifter i mindre vesentlige henseender, avgjør Justerdirektøren om justering skal finne sted.

Justerdirektøren kan tillate nye redskaper justert på prøve i et visst antall og om nødvendig for en begrenset tid.

§ 25. Bestemmelser som opphever eller innskrenker justerbarheten for redskaper av bestemt slags, opphever, med mindre de selv fastsetter noe annet, justering som allerede er foretatt av redskaper som ikke lenger kan justeres. Likeså gjelder bestemmelser som innskrenker adgangen til å nytte visse slags redskaper, også redskaper som allerede er justert, med mindre bestemmelsene selv fastsetter noe annet. Minst ett år før slike bestemmelser treffes, skal varsel om det rykkes inn i Norsk lysingsblad.

§ 26. For samtlige måle- og vektredskaper som skal kunne justeres, skal være fastsatt de tillatelige feilgrenser ved justering (justertoleransen) og for bruk i handel og vandel (brukstoleransen).

Intet redskap må forsynes med justerstempel, hvis dets feilvis-

31 oktbr. ning er større enn justertoleransen. Dog er ved revisjon en feilvisning
Nr. 2. tillatt som ikke er større enn brukstoleransen.

§ 27. For enhver vekt fastsetter vedkommende departement eller, etter fullmakt fra dette, Justerdirektøren en bestemt maksimumsbelastning og en bestemt minimumsbelastning som angir de grenser innen hvilke vektens bruk er lovlig.

På vektene skal ved justeringen på en lett synlig måte være angitt den største og den minste belastning for hvilke deres bruk er tillatt. Justerdirektøren kan gi nærmere forskrifter om gjennomførelsen av denne bestemmelse. Han kan også frita fra plikten til å påføre redskapet angivelsen, når redskapet ikke kan anvendes ut over de tillatte grenser.

På samme måte kan det også for andre redskaper fastsettes en øvre og en nedre grense for deres tillatte bruk. Reglene i annet ledd får da tilsvarende anvendelse.

§ 28. Etter rekvisisjon skal det være adgang til å få utført frivillig revisjon ved justervesenet for dem som ønsker å få tidligere justerte redskaper undersøkt på nytt for å erfare om de besitter de egenskaper som forlanges etter de gjeldende bestemmelser.

5. kapitel. Justeringens utførelse.

§ 29. Ved justeringen undersøkes først om vedkommende redskap lovlig kan justeres (jfr. §§ 22 og 25) og om det for øvrig tilfredsstiller de forskrifter som er fastsatt i denne lov eller er utferdiget med hjemmel i den.

Tilfredsstiller et redskap ved undersøkelsen de foran nevnte krav, utstyres det med et stempel (justerstempel), hvis utseende fastsettes av vedkommende departement.

Justerdirektøren kan gi nærmere forskrifter om stempelingen. Hvor redskapets dimensjoner eller øvrige egenskaper tilsier det, kan han tillate, enten at stempelingen sløyfes og erstattes med en skriftlig bevitnelse om justeringen, eller at redskapet i stedet for med stempel utstyres med annen angivelse som kjennetegn på justering. Dette skal da anses som likeverdig med stempeling ved anvendelse av bestemmelsene i denne lov.

§ 30. Redskaper som ønskes justert, skal framstilles i fullt ferdig stand til å prøves. Justering kan foretas i justervesenets lokaler (innejustering) eller utenfor justervesenets lokaler (utejustering).

Utejustering skal finne sted for redskaper som er faststående, eller som på grunn av sin størrelse, vekt eller ømfintlighet kun vanskelig kan flyttes, og for redskaper som ifølge sin konstruksjon eller egenskaper for øvrig ikke kan justeres før de er på plass. For

øvrig bestemmer Justerdirektøren, når annet ikke er fastsatt i denne lov, i hvilken utstrekning utejustering skal finne sted. 31 oktbr. Nr. 2.

§ 31. Ved utejustering plikter redskapenes bruker å sørge for hensiktsmessig lokale til justeringens utførelse. Han har enn videre å bære alle omkostninger vedkommende justeringen, såsom transport fram og tilbake av normaler og annet utstyr, samt i tilfelle å skaffe nødvendig tarermateriale og tilstrekkelig arbeidshjelp. Han er likeledes ansvarlig for at nevnte normaler og utstyr om nødvendig, oppbevares og behandles forsvarlig inntil de atter er kommet tilbake til justervesenets lokaler eller er overgitt i justertjenestemannens varetekt etter endt justering.

§ 32. For utførelsen av obligatorisk periodisk revisjon (jfr. § 12) gjelder følgende særregler:

Eiere og brukere av redskaper som er undergitt revisjonsplikt, skal finne seg i at revisjonen utføres ved utejustering i serie (serie-revisjon) uten at det er satt fram begjæring om det. Under revisjonen kan det oppkreves fastsatte avgifter til dekning av utgifter til skyss- og kostgodtgjørelse samt til transport av normaler og annet utstyr. Hvis ikke annet blir bestemt, skal brukeren av redskapene betale pliktige avgifter og gebyrer (jfr. §§ 35 og 36) på stedet når revisjonen blir utført.

Brukere av redskaper som er undergitt obligatorisk periodisk revisjon, men som ikke blir behandlet under befaringen til foretakelse av serierevisjon, plikter selv i tide å begjære revisjon ved innejustering eller utejustering. Justerdirektøren utferdiger nærmere instruks om serierevisjonen. Instruksene må ha departementets godkjenning.

§ 33. Tilfredsstiller et tidligere justert redskap ved fornyet behandling på justerkammer ikke de gjeldende fordringer, skal justerstemplene på det tilintetgjøres. Redskapet er da å anse som ujustert. Erklærer redskapets bruker at han vil la det reparere og deretter omjustere, får bestemmelsene i § 39, annet ledd tilsvarende anvendelse.

Tilfredsstiller et tidligere justert redskap ved fornyet behandling under utejustering ikke de gjeldende fordringer, får bestemmelsene i § 39, første, annet og tredje ledd tilsvarende anvendelse.

6. kapitel. Merknings.

§ 34. Oppbevarings- og transportbeholdere som finnes egnet dertil, kan forlanges undersøkt av justervesenet og merket med angivelse av deres innhold i kubikkmål eller hulmål. Merkningsen kan utstrekkes til å gjelde også de på beholderne forekommende inn-

31 oktbr. delinger og angivelsen av beholderens taravekt, når Justerdirektøren Nr. 2. finner dette tilrådelig.

Nærmere bestemmelser om undersøkelse og merkning kan fastsettes av vedkommende departement eller, etter fullmakt fra dette, av Justerdirektøren.

Undersøkelse og merkning etter denne paragraf kan tillates utført også utenfor justervesenets lokaler. I så fall får bestemmelsene i § 31 tilsvarende anvendelse.

Departementet kan bestemme at undersøkelse og merkning som omhandlet i denne paragraf i visse tilfelle i stedet for ved justervesenet skal foregå ved andre personer som departementet beskikker dertil, og etter forskrifter som departementet fastsetter.

7. kapitel. Gebyrer.

§ 35. For justering og for undersøkelse og merkning utført av justertjenestemenn erlegges til justervesenet sådanne gebyrer som fastsettes av vedkommende departement. Etter fullmakt fra departementet kan gebyrer for undersøkelse og merkning fastsettes av Justerdirektøren.

§ 36. Gebyr erlegges også:

- a) Når redskapet som skal justeres, viser seg så unøyaktig eller mangelfullt at det ikke kan justeres.
- b) Nå en utejustering ikke kan utføres fordi redskapets bruker ikke oppfyller sin plikt i henhold til § 31 med hensyn til arbeidets forberedelse, eller fordi redskapet ikke er i ordentlig stand til å justeres eller straks ved besiktigelse viser seg ikke å kunne godkjennes, eller fordi justering er utelukket av andre grunner som faller redskapets bruker til last.

Departementet kan bestemme at tilsvarende skal gjelde for undersøkelse og merkning.

§ 37. I tillegg til gebyrer til justervesenet som omhandlet i §§ 35 og 36 erlegger rekvirenten ved rekvirerte utejusteringer skyss- og kostgodtgjørelse til vedkommende tjenestemann etter de i lovgivningen til enhver tid fastsatte regler.

I tilfelle hvor vedkommende tjenestemann må foreta reise til undersøkelse og merkning utenfor justervesenets lokaler, gjelder tilsvarende bestemmelse.

Under utførelse av serierevisjon og ettersyn av måle- og vektredskaper tilkommer det vedkommende tjenestemann skyss- og kostgodtgjørelse etter regler som nevnt i første ledd. Denne godtgjørelse utredes da av justervesenet (jfr. § 32).

31 oktbr.
Nr. 2.

8. kapitel. *Det offentlige ettersyn av måle- og vektredskaper.*

§ 38. Etter nærmere instruks som utferdiges av Justerdirektøren og som må ha departementets godkjenning, skal justervesenet etterse måle- og vektredskaper i utsalgssteder som almenheten har adgang til og på varelagre som hører til slike utsalgssteder, i salgshaller, på torg, i veieboder, bergverk, fabrikker, verksteder, meierier, håndverksbedrifter, tollboder, postkontorer, poståpnerier, jernbanestasjoner og andre godsekspedisjoner og ellers over alt hvor det foregår handel, betales avgift eller utregnes oppgjør etter mål og vekt.

§ 39. Blir det under ettersyn på steder som nevnt i § 38 funnet måle- eller vektredskaper som ikke tilfredsstillende de gjeldende forskrifter, skal vedkommende justertjenestemann gå fram på følgende vis: Redskapet fjernes eller ødelegges, eller en av de vitale deler på det fjernes således at redskapet blir ubrukbart. De fjernede deler, ulovlige lodder og andre ulovlige enkle redskaper kan senkes på dypt vann. Hvis redskapet bærer justerstempler, skal disse tilintetgjøres.

Erklærer brukeren av redskapet at han vil la det reparere og deretter omjustere, og justertjenestemannen finner at det lar seg reparere, kan det i stedet for etter forskriftene i første ledd gås fram på den måte at redskapet på en iøynefallende måte forsynes med merknad om at det er ulovlig i handel ogandel og dessuten, hvis dette lar seg gjøre, settes ut av bruk ved forsegling. Det er da ikke nødvendig å tilintetgjøre justerstemplene. Redskapet skal være reparert og omjustering begjært senest én måned etter den dag da det ble forseglet (merket). Justerdirektøren eller den han gir fullmakt kan etter søknad forlenge denne frist. Forseglingen og merkningen om at redskapet er ulovlig i handel ogandel, må bare fjernes av justervesenet eller den som Justerdirektøren gir fullmakt.

Under særlige forhold kan Justerdirektøren tillate at det blir gjort unntak fra reglene i første og annet ledd.

§ 40. Under utførelsen av det offentlige ettersyn av måle- og vektredskaper har justervesenets tjenestemenn politimyndighet, og kan forlange uhindret adgang til å utføre sitt verv på alle de steder som er nevnt i § 38.

Hvor det forekommer redskaper som på grunn av sin størrelse eller av andre grunner ikke kan undersøkes uten usedvanlige tiltak eller hjelpemidler, er vedkommende bedrift eller brukeren av redskapene pliktig til å yte den nødvendige hjelp og skaffe nødvendig materiale. Dette gjelder særlig transport av tunge vektlodder og tungt tarermateriale for store vekter.

31 oktbr.

Nr. 2.

9. kapitel. Flasker.

§ 41. Kongen kan bestemme at når nærmere angitte varer selges eller bringes i handelen påfyldt flasker, skal disse flasker innenfor de feilgrenser som han fastsetter, være tilvirket i nærmere angitte størrelser med hensyn til hva de kan romme, og på nærmere foreskreven måte bære angivelsen av sitt innhold i litermål og flaske-tilvirkerens fabrikkmerke samt årstall for tilvirkningen anbrakt i glasset.

Ved salg i flasker av varer som omfattes av sådan bestemmelse, kan varens mengde bestemmes etter innholdsangivelsen på flasken, når denne er tilstrekkelig fylt. Kongen fastsetter hva det skal kreves for at flasken skal anses for tilstrekkelig fylt. Det kan kreves av flasketilvirkeren at fyllingsnivået skal være angitt ved strek anbrakt i glasset på flaskehalsen.

Kongen kan unnta fra bestemmelse som nevnt i første ledd flasker som påfyldt vedkommende vare utføres til utlandet eller innføres derfra.

Når bestemmelse som nevnt i første ledd utferdiges, gjelder den kun for flasker som tilvirkes etter dens ikrafttreden.

10. kapitel. Om måling og veining.

§ 42. Ved kjøp og salg av varer og ved erleggelse av avgifter eller avgjørelse av forpliktelser etter mål og vekt skal, med mindre begge parter enes om noe annet, de større måleredskaper og lodder alltid brukes framfor de mindre, så langt de rekker.

§ 43. Med hensyn til målingen og veiningen ved omsetning av varer gjelder som regel, for så vidt ikke annen avtale herom har funnet sted, at kjøperen kan forlange den utført for sin regning ved offentlig måler eller veier, hvor sådan er beskikket. Hvis kjøperen ikke forlanger å benytte denne sin rett, har selgeren rett til å la målingen eller veiningen utføre ved sine folk.

§ 44. Ved kjøp og salg av platina, gull, sølv, edelstener og perler etter vekt og ved medikamenters utlevering fra apotek til medisinsk bruk skal kun brukes presisjonsvekter og presisjonslodder.

Alle vekter til en maksimumsbelastning av til og med to kilogram, som forefinnes i apotekene, skal være presisjonsvekter og må kun anvendes i forbindelse med presisjonslodder.

Departementet kan treffe bestemmelse om hva det skal forstås ved presisjonsvekter og presisjonslodder.

§ 45. Særskilt for måling ved omsetning av brenneved gjelder følgende:

Vedens romfang i kubikkmeter (ved småsalg i kubikkmeter

eller hektoliter) angis uten fradrag for mellomrommene mellom 31 oktbr. de enkelte stykker ved.

Nr. 2.

Ukappet ved (hel ved) skal være av sådan lengde som vedkommende departement bestemmer, hvis noe annet ikke er avtalt mellom kjøper og selger. Småved, hvorved forstås ved som er kappet eller kappet og hugget ferdig til bruk i husholdningene, skal ha en lengde av 20 centimeter, hvis noe annet ikke er avtalt mellom kjøper og selger. Unntak fra bestemmelsene i dette ledd kan fastsettes av departementet.

Ved stablet (stuett) mål forstås målet som det fås ved ordnet opplegging med de enkelte stykker ved liggende parallelt med hverandre.

Styrtet mål betegner målet som det fås ved at veden styrtet ned i et måleredskap.

Ved salg av ved skal alltid angis om prisen gjelder stablet eller styrtet mål.

Ved salg av småved skal alltid angis målet av veden i ferdig kappet eller kappet og hugget stand.

I bykommuner må salg av småved kun foregå etter justert mål, og i landkommuner kan samme bestemmelse gjøres gjeldende ved vedtak av herredsstyret.

11. kapittel. Forskjellige bestemmelser.

§ 46. Bruker av måle- eller vektredskap som i henhold til denne lov skal være justert, plikter å føre tilsyn med at dette krav til enhver tid er oppfylt.

Foreligger det grunn til å formode at redskapet som følge av feilvisning, mangler ved oppstilling eller sikringsforanstaltninger eller av annen årsak ikke lenger er i lovlig tilstand, skal han straks sørge for å få forholdet klarlagt og eventuelle feil eller mangler rettet, hvis dette lar seg gjøre, eller også besørge redskapet satt ut av bruk og fjernet.

§ 47. Bruker av redskap som er blitt forseglet som ulovlig, skal påse at forseglingen ikke blir brutt eller beskadiget mens redskapet er i hans besittelse, og at det ikke blir sluppet ut av hans varetekt før det blir avlevert til reparasjon, avhentet av politiet eller juster- vesenet eller før forseglingen lovlig blir fjernet.

§ 48. Enhver som selger redskap der er undergitt obligatorisk periodisk revisjon, skal gjøre kjøperen bekjent hermed før handelen avsluttes.

Forsømmer han dette, kan kjøperen forlange handelen omgjort, eller skadeserstatning, når han like overfor selgeren framsetter krav

31 oktbr. herom innen én måned etter at han har fått kjennskap til forholdet, Nr. 2. og senest innen fire år etter handelens avslutning.

§ 49. Ethvert redskap som er innlevert til justervesenet til justering eller for å godkjennes til justering, skal av rekvirenten avhentes innen to måneder etter at underretning om at det er ferdigbehandlet av justervesenet, er sendt ham i anbefalt brev. Har rekvirenten forretningssted eller i mangel av sådant bopel innen den kommune hvor vedkommende justerlokale er beliggende, eller innen noen av de dertil umiddelbart grensende kommuner, er tidsfristen fjorten dager. Er redskapet ikke avhentet innen den angitte frist, blir det justervesenets eiendom.

Tilsvarende gjelder for redskaper eller deler av slike som er innlevert til justervesenet til måling, rettelse eller reparasjon og for oppbevarings- og transportbeholdere som er innlevert til merking.

§ 50. Departementet eller etter dettes fullmakt Justerdirektøren kan gi nærmere bestemmelser til utfylling og gjennomførelse av denne lov.

12. kapitel. Straffebestemmelser.

§ 51. Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer denne lov eller bestemmelser som er gitt med hjemmel i den, straffes med bøter eller fengsel i inntil 3 måneder, for så vidt forholdet ikke rammes av et strengere straffebud.

Ulovlige redskaper kan inndras til fordel for statskassen, i hvis eie de enn er; uten at straffesak behøver å være reist eller å kunne reises mot noen. Dette gjelder selv om redskapet ikke har vært i bruk, når det finnes i offentlig utsalgssted, ved torghandel eller på annet sted hvor det etter forholdenes natur kan brukes i handel ogandel. Er det ikke høve til å inndra selve redskapene, kan deres verdi inndras hos den skyldige. Er redskapet ikke justerbart, skal inndragning alltid finne sted.

§ 52. Såvel justervesenets tjenestemenn som politiet kan forsegle, ubrukbargjøre eller ta i forvaring ulovlige redskaper.

§ 53. Utgiftene ved inndragning av ulovlige redskaper, herunder utgiftene ved avhenting, dekkes av bevilgningen til undersøkelses- og domsutgifter i straffesaker.

13. kapitel. Slutningsbestemmelser.

§ 54. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer. Fra samme tid oppheves lov om metrisk mål og vekt av 14 juli 1922. Bestemmelser av 23 september 1941 og 30 november 1944 om endringer i og tillegg til den nevnte lov faller bort ved lovens

ikrafttreden for så vidt de fremdeles er gjeldende. Bestemmelser som er gitt med hjemmel i den nevnte tidligere lovgivning, skal likevel gjelde videre — for så vidt de ikke er i strid med bestemmelsene i denne lov — inntil de oppheves eller avløses av bestemmelser gitt med hjemmel i denne lov. 31 oktbr. Nr. 2.

De bestemmelser som er gitt i den eldre lovgivning eller av Kongen eller annen myndighet i medhold av denne om omskrivning av eldre mål og vekt til metrisk, beholder sin gyldighet.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 31 oktober 1946.

HAAKON
(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Millombils lov om å lengja frestane etter lov frå 21 juni 1946 om avbrot av frestari avsperrings- tidi. 31 oktbr. Nr. 3.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

at Oss er fyrelagt vedtak frå Stortinget av 28 oktober 1946 som lyder so:

§ 1. Fresten for å gjera gjeldande krav o. a. etter §§ 1—4 i lov frå 21 juni 1946 om avbrot av frestar i avsperringstidi vert lengd til 1 juli 1947. Det same gjeld fresten for søknad om oppreisnad etter § 5 i lova.

§ 2. Denne lova tek til å gjelda straks. Lova gjeld ikkje så framt retten til å søkja oppreisnad etter § 5 er fallen bort — eller fell bort — av di månadsfresten etter § 7 i lova er overdrygd.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og riksseglet.

Gjeve på Oslo slott 31 oktober 1946.

HAAKON
(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Kongelig resolusjon.

I medhold av § 1 i lover nr. 2 og 3 av 3 mai 1946 om forlengelse av frister etter patent-, varemerke- og mønsterlovene, jfr. § 2 i lov av 15 mars 1940 om tillegg til patentloven og i medhold av § 5

31 oktbr.

31 oktbr.

31 oktober.

Grøndahl & Søn's Boktrykkeri. Oslo.